

ger, og at også andre myndigheder skal have indberetning som nævnt i stk. 1-3.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at amtsrådene skal føre et register over de afgørelser, hvorved der i medfør af denne lov og lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg er givet tilladelse til vandindvinding.“

76. I § 63 ændres „§ 9, stk. 2“ til: „§ 9, stk. 3“; „12, stk. 5“ ændres til: „12, stk. 6“, og „18, stk. 1, nr. 7, 2. pkt.“ ændres til: „17, stk. 1, nr. 5“.

77. I § 63 indsættes efter „12, stk. 5,“: „14, stk. 7,“.

78. *Overskriften til § 64* affattes således:
„*Tinglysning, udbetaling af erstatninger og matrikulering.*“

79. § 64 affattes således:

„§ 64. Aftaler om arealafståelser og rådhedsindskrænkninger til fordel for anlæg tilladt af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet efter denne lov kan tinglyses på vedkommende ejendom med prioritet forud for alle panthavere i ejendommen.

Stk. 2. Erstatninger efter aftaler som nævnt i stk. 1 samt erstatninger for skade og ulempe udbetales efter §§ 63 og 64 i lov om offentlige veje.

Stk. 3. Landbrugsministeren, henholdsvis justitsministeren, kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved matrikulære, henholdsvis tinglysningsmæssige, berigtigelser i forbindelse med anlæg, der tillades af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet efter loven.“

80. I § 65, *stk. 1*, ændres „§ 9, stk. 1“ til: „§ 9, stk. 2“.

81. I § 65, *stk. 1*, indsættes efter „autorisation af“: „brøndgravere og“.

82. § 65, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3, 4, 5 og 6 bliver herefter *stk. 2, 3, 4 og 5*.

83. I § 65, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, ændres „stk. 4“ til: „stk. 3“; i § 65, *stk. 4*, der bliver *stk. 3*, ændres „stk. 3“ til: „stk. 2“, og i § 65, *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, ændres „stk. 4“ til: „stk. 3“.

84. Efter § 65 indsættes:

„*Klage.*“

§ 65 a. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser i henhold til denne lov eller i henhold til regler udfærdiget med hjemmel i loven kan påklages til miljøstyrelsen.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan tillade, at afgørelser, der er truffet af miljøstyrelsen som klagemyndighed, og som ikke kan påklages til miljøankenævnet, kan påklages til ministeren, såfremt afgørelsen er af principiel karakter eller er af større betydning for vandforsyningen.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en af en kommunalbestyrelse eller et amtsråd truffet afgørelse op til nærmere undersøgelse og afgørelse og kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet af miljøstyrelsen efter stk. 1, træffes af ham. Afgørelsen kan dog kun ændres til skade for adressaten, såfremt afgørende hensyn til vandforsyningen taler herfor.

Stk. 4. Bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens §§ 71-73 og § 74, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 kommer ikke til anvendelse på afgørelser i medfør af kapitel VII.

§ 65 b. Afgørelser i medfør af §§ 13 og 36 om tilladelse til vandforsyningsanlæg, som udelukkende tjener til vandforsyning af en erhvervsvirksomhed, samt afgørelser i medfør af § 19, stk. 2, 3. pkt., § 26, stk. 1, § 31, stk. 1, og § 36 om tilbagekaldelse af tilladelser til sådanne vandforsyningsanlæg, der er truffet af miljøstyrelsen efter § 65 a, stk. 1, eller af ministeren for forureningsbekæmpelse efter § 65 a, stk. 3, kan påklages til miljøankenævnet. Tilbagekaldelser i medfør af § 36 kan dog ikke påklages til miljøankenævnet, hvis den tilladte årlige indvinding er under 100.000 m³.

Stk. 2. Til miljøankenævnet kan endvidere påklages afgørelser som nævnt i stk. 1, der er truffet af ministeren efter § 4.

Stk. 3. Ved klage til miljøankenævnet finder bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 1, og § 81 tilsvarende anvendelse.“